

הדיבור על מין הוא הקדמה למין עצמו. לפי עמים אוננות הדדית אינה פחות טובה ממין. שיחות אינן פחות מעוררות, וזה מה שקורה בסרט

שהידידות והמין יהיו ביחד. "אז זה לא הולך!
אני לא רוצה לשקר, אז אני לא יכול
לקשור את הקשר הזה שאני רוצה בו, של גם
מין וגם ידידות, כי מין הולך בהכרח עם שקר,
ואני לא רוצה לשקר, אני רוצה ידידה. אז כל
העסק בלתיאפשרי, אכזר-מאש. ואני
מציעה להתווכח עם זה."
דודו: אני מוכן לא רק להתווכח עם זה,
אלא גם מייד לומר לך, שזה כמו כל דבר —
לא מוחלט, העניין הזה.

היתה לי מערכת יחסים עם בחורה שהמין
היה כל-יך טוב בה, שלא הייתי זקוק ולא
רציתי לבגוד בה פיסית. אבל מבחינות
אחרות היא לא סיפקה אותי, ואת אותו סיפוק
חיפשתי אצל אחרות, ולא רוקא אצל אחרים,
למרות שיש כאלה שגם רוצים, למשל, סיפוק
מהסוג הזה אצל גברים.

אני מוצא אפשרות לשוחח עם אשה אינן
טליגנטית יותר מאשר עם גבר אינטליגנטי,
אולי מפני ש... משהי פעם הגדירה אותי,
ואני נחשף לחלוטין, שאני עושה אהבה כמו
אשה, מאוד ברכות, או אני לא יודע מה היא
התכוונה בדיוק, אבל היא אומרת, שהיא אף
פעם לא ניסתה את זה עם אשה, אבל אתה,
כנראה, אתה יודע בדיוק מה טוב לי ולא כמו
גברים אחרים, שחשבו שידעו מה טוב לי.
הנשיות שבי לא באה לידי ביטוי סכסואלי.
אני לא יכול ולא מסוגל לחשוב על יחסים עם
גבר. אבל עם אשה, אני ללא ספק מרגיש
יותר קרוב נפשיית.

אני נהנה גם מסרטים שנשים נהנות מהם.
יצא לי כמה פעמים ללכת לקולנוע, אני עם
בחורה ועוד זוג-חברים, ותמיד יצא שאני עם
שתי הבחורות מאוד נהנינו, והגבר לא.
תקראי לזה רגישות, או נשיות — אני לא
יודע. היום הפמיניסטיות יתנגדו להגדרה —
אבל זה מה יש.

ככל אופן, הבגידה או השקר הם לא תמיד
רק בעניין מין. יכול להיות שקר בעניין כיש
לון בעבודה. אתה לא רוצה לחשוף את עצמך
עד הסוף בחולשות שלך, יכול להיות גם כזה
שקר.

זיוית: לפני מי?
דודו: לפני האשה שאיתה אתה שוכב,
נגיד אתה רוצה...

זיוית: דווקא לפניך אתה לא תרצה לח-
שוף את עצמך. זאת אומרת, שלפני האשה
שאייתה אתה שוכב אתה צריך להופיע —
כמו הגבר בסרט — כמצליחן?

דודו: כמצליחן.

זיוית: זה חשוב בקשר הזה דווקא?
דודו: כן, כאן מדובר באמת בדבר אישי
ופרטי שלי. אני מודע לזה, שאני, הדבר שאני
הכי פוחד ממנו זה כישלון.

זיוית: לא בטוחה שזה עד כדי כך פרטי
ואישי. אני מכירה עוד שניים-שלושה, ש-
חשוב להם לא להיכשל.

דודו: חשוב לי לא להיכשל. הנה אני עוד
שה, מותר לי לנצל את הכתבה, זה לא יחסי
ציבור, כי כולם ידעו על זה עוד מעט. אני
כתבתי הצגה, ששמה הסופי כרגע הוא: אצלי
או אצלך. ומדובר פה על פנויים-פנויות בתל-
אביב, מדובר כבר — עוד לפני שההצגה יר-
צאת, היא תצא בתחילת נובמבר — כבר פנו
אלי לעשות מזה סרט, כי קראו את הטקסט.
זה על סיטואציות בחיי פנויים-פנויות כי
ישראל. פנוי או פנויה זה רווק/רווקה, גרוש/גרושה, אלמן/אלמנה. ויש כאלה, מעל גיל

(המשך מעמוד 21)

תן, כמו למשל — סתם אני אומר, אבל זה לא
סתם — כי זה מנהיגים ישראלים אומרים —
מדינת-ישראל רוצה בשלום. לדעתי זה שקר —
זאת אומרת, כפי אותם מנהיגים: הם
משקרים: מדינת-ישראל היתה מעריפה, לדע-
תם, מצב של אי-לוחמה, הם לא ממש רוצים
כמילחמה, אבל הם ודאי לא היו רוצים שהע-
רבים יגורו בתוכנו. זה שקר שמדינת-ישראל
רוצה בשלום.

שקר אחר — אם נחזור לנושא — זה
שאני מחפש אשה שתהיה הזיון הכי טוב שלי
והידידה הכי טובה שלי. ואני חושב...

זיוית: והשאלה שלי היא: האם שני הדב-
רים האלה אצלך לא סותרים זה את זה?
דודו: אז הנה אני עונה: לדעתי ההבדל
בין סכס וידידות, הפער בין סכס וידידות, הוא
עצום. מפני שהאלמנט המרכזי בידידות זה
רצון להתחלק. את ידידה טובה שלי, אני יכול
לספר לך הכל, אני יכול להכיר לך ידידים
אחרים שלי, כדי שתהיי גם ידידה טובה
שלהם, בואי ניצור לנו מעגל-ידידים, בואי
נדבר עד הסוף על הכל, בואי נפרגן זה לזה
ולא נשקר.

סכס הקשר העיקרי הוא בעלות. אני רוצה
שאת תהיי שלי בלבד, ואולי גם את רוצה
שאני אהיה שלך בלבד. בדרך כלל זה ככה,
אולי מצד האשה יותר חזק, לפעמים.

זיוית: לא בטוחה.
דודו: זה באמת לא בטוח, אבל אני לא
מוכן שיהיה לך סכס עם משהו אחר, בעוד
שבידידות הייתי מאוד שמה, שיהיה לך עוד
ידידים ושתיכירי לי אותם. ואם יש לי איתך
סכס טוב, ואת יודעת שאני אוהב את זה,
וארצה לספר לך על חווייה מינית אחרת —
הרי לא תקבלי את זה.

יש לי חברים רבים, שיצא לי לשוחח איתם
על הנושאים האלה, ומסתבר שלפחות צרת
רבים חצי נחמה. יש לי ידיד טוב, שאשתו היא
ידידתו הטובה ביותר, ואין ביניהם סכס
לחלוטין כבר כמה שנים. הוא פחות או יותר
בגילי, יש לו שני ילדים, המיישפחה מאושרת.
הוא פשוט חוגג מהצר, לא באופן מוגזם, מה
שקוראים "לא פוגע בחיי-המישפחה", אבל
לאשתו הוא לעולם לא יספר את זה, והוא
מעריך אותה ומעריך אותה, וחס וחלילה, אם
היא תדע או תתפוס, הוא יפסיק את כל
הדברים האלה, מפני שחיי-המישפחה יותר
חשובים לו.

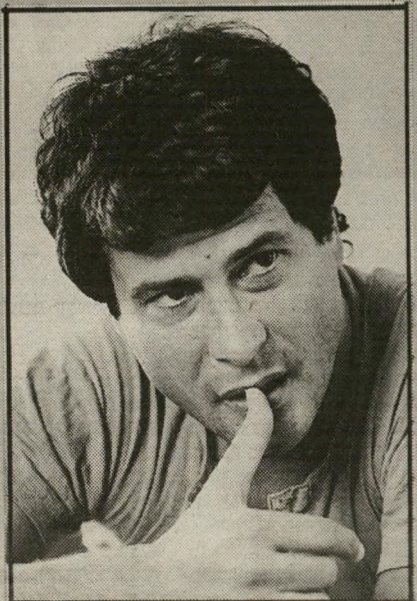
זיוית: אז אתה אומר בעצם את מה שאו-
מר הסרט. אתה אומר שאתה חווה את זה מזמן,
ואתה אומר, וזה דבר נורא, אתה אומר והסרט
אולי אומר ככה: קשר אינטימי, שכולל מין,
כרוך בהכרח בשקר, משום...

דודו: לא תמיד.
זיוית: אני גם שמתי לב, שהמילים קשר
ושקר הן כל-יך קרובות, יש פה רק חילוף של
שתי אותיות, ככה במיקרה אולי בעברית.
קשר ממין שקר. זה מה שאומר גרהם. הוא
אומר: הייתי פעם אחר, היו לי קשרים עם
נשים, אבל אז הייתי שקרן, אז הייתי שקרן
פתולוגי, או לא יכולתי. זאת אומרת, קשר
ממין בהכרח שקר. כמו השקר של ג'ון,
הבעל, המשקר לאן, אשתו, בקשר לפגישות
שלו עם אחותה, שאיתה הוא בוגד באשתו. אז
אם אני לא רוצה לשקר, כמו שאמר גרהם
בסרט: "אני לא רוצה לשקר, כי אני רוצה

רחל אבנר, העולם הזה

**גם אצל הפסיכולוג מתקשים אנשים
לדבר על מין. זה מזמן לא טאבו.
אבל אף אחד לא אוהב לחשוף את
קצות-העצבים החשופים שלו. הסרט
משמש את זיוית אברמסון כגירוי.
אנחנו מדברים על הגיבורים
שבקולנוע, ובעצם מדברים על
עצמנו. איזו משמעות יש למין
בחברה שלנו? כמה הוא מתקשר
לאהבה? כמה שקר יש במערכות
שאנו יוצרים עם בני-זוגנו? גיבורי
תרבות ישראליים. בשיחה גלויה**

ציון צפירי, העולם הזה